

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Prenumeratiune nouă

la

„Telegraful român”,

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe semestrul următoriu, respective pe trimestrul Iulie-Septembrie al anului 1882, cu prețul cel mai moderat, care se poate vedea în fruntea foiei.

Banii de prenumeratiune se trimit mai cu înlesnire pelângă asignațiunii postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime să fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșese cu ultima Iunie 1882, a'și înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie expeditura silită a sista, sau a întârția cu expedarea foiei*).

Editura „Telegrafului Român” în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în expedițiune se face prin lipirea unei fâșii de adresă dela abonamentul ultim.

Sibiu 14 Iunie.

(O-1) Și era mare jalea bisericii române ortodoxe din Ungaria. Pe față fie căru brăzduiau șiroaiele de lacrimi, doreea innecase peptul fiilor credincioși, și tăcerea adencă vorbia mai elocuent decât panegiricele cele mai nimerite. Da, jelia biserica noastră.

Sînt nouă ani de atunci. De nouă ani jelim, și jela o vom duce cu noi în morment. Căci el a venit la noi, a trăit între noi, lucrând pentru binele nostru. Toată viața lui a fost activitate ne întreruptă, activitate binecuvântată pentru biserică și națiune.

Ne a lăsat o biserică constituțională. Singurul nostru adăpost, singurul teren, pe care până astăzi ne pu-

tem mișca liberi, singurul teren, pe care mai dăm semne de viață.

Sîntem o națiune străveche în patria noastră străbună. Ca națiune avem dreptul de a exista și ca națiune voim să trăim. Frunțăm cu neșaiu cartea istoriei noastre politice și bisericesci. Trece prin veacuri până unde ne conduce firul datelor positive, și pretotindinea întimpinăm prigonirea neamului nostru. În fiecare veac întimpinăm cuvântul, sub care am fost asupriți. Era o vreme, când nu mai eram considerați de oameni. Așa era spiritul timpului. Era vremea sclavismului. Ori cine ne putea lua viața, și nouă nu ne era ertat nici să fugim de asupritorii nostri, căci eram legați de glia pământului unde ne-am născut. Am trecut prin toate și preste toate și astăzi trăim, ca să fim obiectul asupririlor sub pretecestele de astăzi.

Și sub asemenea împregiurări numai o singură mângăere ne a mai ramas, mângăerea că am putut suferi și că mai putem încă suferi. Tristă mângăere, însă totuși mângăere.

A venit anul Mântuirii, și cu anul mântuirii un nou arhieru în fruntea asupritei biserici ortodoxe din Transilvania.

Să dăca că timpurile fac neomenii cei mari; și e mare adevăr, că sînt mari oamenii cari se știu folosi de împregiurări. Se poate că pe Șaguna timpurile l'au făcut, ceea ce a fost, și e posibil și aceea, că el însuși s'a făcut mare prin exploatarea împregiurărilor favoritoare scopului urmărit de el. La probabilitățile acestea nu vom reflecta. Ajunge se constatăm rezultatele activității sale neobosite.

Idealul metropolitului Șaguna era înălțarea bisericii ortodoxe române. A fost, sînt încă, și poate vor mai fi mulți, cari vor judeca prea aspru pe Șaguna pentru „iperortodocsismul” său. Și aceasta o vor face toți, căți nu voesc se petrunda în spiritul bisericii ortodoxe. Cumcă acesta a fost idealul fericitului Șaguna, se poate documenta pas de pas din toate lucrurile lui. Și

el a lucrat cu plan bine rumeșat, a lucrat cu mare precauțiune și lungă perseverență.

Până astăzi scim puține despre Șaguna, căci nu am voit să scim mai multe. Torentul de astăzi ne consumă, întunerecul în care orbecăm, nu ne lasă să vedem mai departe, și la mulți nu le place să vedea lucrurile în claritatea lor. Și ce ne strică mai mult este neîncrederea reciprocă între noi. Cu dor dorim însă să se facă lumină, și lumină a început să se face.

Ne place să credem că am pătruns în idealul fericitului Șaguna. Ne place să credem, și e bine să credem așa, căci aceasta credință ne poate mântui. Una însă nu o putem perde din vedere, nu ne este ertat să o perdem din vedere, și aceasta este tactul, cu care a lucrat Șaguna, neobosită lui activitate, și agerimea cu care s'a știut folosi de împregiurările date.

Românii numai în biserică ortodoxă au viitoriu. Și vor rămânea neînțeleșibili toți, căți vor susținea că în ziua de astăzi în un stat liberal vei putea governa un popor atât de obil, ca și românii, deștândui normative bisericesci cu ușile încuiate.

Suntem biserică constituțională. Constituția ni o a câștigat fericitul Șaguna. Trăim în sinodalitate de 14 ani și credem că lucrăm în spiritul lui Șaguna. Vom trăi încă, căci viitoriu ne e deschis, și preste deci de ani poate ne vom întări tot mai tare în credința de astăzi.

Vieța lui Șaguna a fost activitate neîntreruptă. Activitate care din umilița veche ne-a ridicat la vața de ași.

E frumos ca astăzi când din principiu suntem neactivi să ne reimproșetăm starea noastră din trecut ca biserică și națiune, să constatăm starea noastră în biserică astăzi și să arătăm junimei modele de vi-

eață, modele de activitate. Cu acestea am fost datori umbrei marelui păstoriu la a 9 aniversare a mutării sale dela noi.

Revista politică.

Sibiu, 14 în Iunie.

Abia se potolise alarma dată în casa deputaților Ungariei cu ocașunea desbaterei asupra petițiunii Sarmarenilor și o parte a Ungariei se află în fața unei scînteii, care e în stare să provoacă mult mai mare șgomot, ca se nu dăcem mai mult, decât a provocat discursurile lui Onody și Istoczy. Causa s'au afacerea dela Tisza Eszlar a silit deja organe ca „Hon”, „Ellenör”, „P. Ll” și alte diare din capitală, a trata cestiunea evrească din Ungaria în articuli de fond, cu scop de a linisci spiritele și de a îmbuna inimele și de a da guvernului indigitați cum se pășească ca se prevină agitațiunile. Sînt pacinice ideile acelor diare, însă nu este semn bun, când se ved silite a linisci, a îmbuna. Căci tocmai acesta e dovadă, că este cineva neliniscit și sînt oameni cari trebuie îmbunați. Afacerea dela Tisza Eszlar, desbătută

destul de serioasă. Noroc mare pentru țeară ar fi, dacă ar rămânea afacerea țărmurită în limitele unei închisițiuni de tribunal și eventual a le pedepsirei aspre a culpabililor, cari au dat privilegiul să se nască o afacere cum e cea dela Tisza-Eszlar. Dorim aceasta în interesul linisecii generale înse nu în sensul cel servil al unor foi maghiare, nici în cel emfatic a lui „P. Ll.”

În Bosnia și Erțegovina asigură nu numai oficioasele, ci și alte diare considerabile din capitalele monarhiei, că lucrurile merg, afară de vre o câteva „bande de lotri,” toate bine. Cu atâta mai rău se desvoaltă lucrurile în Serbia învecinată. „N. fr. Pr.” descrie situațiunea de acolo

FOIȚA.

Dela Sibiu la Săliște.

(Înceiere.)

Se dăca că isvorul dela S. Foltea seacă pe di ce merge în măsura cu care cresce numărul neevlavioșilor în Săliște. Ar fi trist dacă ar seca isvorul dela S. Foltea. Și săliștenii vor binemerita dela patrie și națiune dacă se vor îngriși ca se nu easă din evlavioși.

La S. Foltea se fac în tot anul ceremonii religioase. Ca cărți rituale se folosesc de cele din tipografia lui Clozius. Așa acastistul, octoicel și mai departe. Ași spune mai multe despre aceste ceremonii, căci eu ca vechiu slujitor al bisericii sînt de pe vremea când învățau oamenii tipicul. Pe atunci nu cunosceam semnul întrebării. Noi pe atunci eram cunoscuți cu cărțile bisericesci. Așa d. e. cartea rituală intitulată: „Penticosta-

riou”, ce cuprinde intru sine slujba ce i se cuvine etc. Sibiu, 1841. În aceasta la pag. 298 e scris: „Canonul”, apoi vine: „Peasna I.” „canonul” învierei; alt „canon” al crucei și al învierei; alt „canon al preasfintei de dumneșu născătoare; alt „canon” al tuturor sfinților. Peasna a II asemenea și așa toate nouă. *) Ași spune mai multe despre ceremoniile dela S. Foltea, însă mă tem că voi face supărare celui din Sibiu, care e jalus de ale sale.

Multe locuri frumoase am vedut în viața mea, căci eu sînt din țeara locurilor frumoase, din Ardeal. Vedut'am valea Murășului până sus spre Toplița. vedut'am a Tirnavelor, vedut'am țeara Oltului, țeara Bârsei, ținutul Brașovului, și Brașovul însuși, care vecinic va rămânea idealul frumșetelor naturei în ochii mei, vedut'am părțile unguene, pitoreștile văi din ținutul Crișului și sprintenele fetițe, cari ca vioaie căprioare abăteau ca-

*) Nu este canon cu canoane ci sînt canoane paralele cu pesne și tropare. Red.

prele de pre stânci spre curatele lor cătune, am vedut locuri frumoase, și între cele mai frumoase este a se numera și panorama, ce se vede dela S. Foltea spre Mercurea, S. Sebeș Alba-Iulia.

Multe locuri frumoase avem noi în Ardeal, și multe reminescențe istorice ne leagă aducerea aminte de ele. Și sînt frumoase aceste locuri, căci ochii nostri cei sufletesci ved și mărețele fapte sêvșite de străbunii nostri. Bălcescu, șermanul Bălcescu, el nu putea trece prelungă aceste frumoase locuri, fără ași revoca în memorie gloriosul nostru trecut. Însă non sunt omnibus omnia data.

Cam pela 1 oară am ajuns în Săliște eară. Ce-am vedut nu știu, căci adevărul vorbind mințile nu-mi erau acasă. Din S. Foltea am vedut Alba-Iulia și mi am adus aminte de triumfala intrare a lui Michaiu Viteazul în Alba Iulia. Mi am închipuit că se se scoale un al doilea Mihaiu nu și ar po- tea compune un ministeriu dintre românii din Transilvania, căci astăzi nici chiar Brașovenii n'ar mai îndrăși să spargă

solidaritatea națională primită sub jurământ pro gloria neactivității.

În Săliște s'a dat în ziua aceea prânș comun. Comun intru atâta încât la una și aceeași masă au mēncat evlavioși și neevlavioși. Se fi fost și eu la prânș așa și ci ce s'a petrecut și n'aș tăcea nici sub pedeapsă de moarte. Eu am prânșit la un amic.

E mare fericire a te nasce pe lume, a diș oarecine-va. Și e și mai mare când poți trăi între oameni înțelepți. Ca om sum născut și eu pe lume. Și de când am eșit din satul meu, tot cu oameni înțelepți am trăit. Bag-ama de acolo vine și procopseala mea. În Săliște încă m'a lăpedat soarta între doi filosofi. Și ca se fiu just voi spune că la masă ședeam 6 inși. Un filosof cu două părechi de ochilari și unul cu ochi neînarmați. Între filosofi ședeau un jurist, concip. de adv. apoi un învățătoriu, apoi un cleric din Sibiu, o femeie și eu. Sum sigur că doamnele nu cetesc foița Telegrafului Român, pentru aceia nici că am observat politeța. Dacă cumva s'ar rētăci Telegraful Român și prin mă-

intr-o corespondență din Belgrad precum urmează:

„Situaiunea politică a devenit cu totul nesuferită. Lovitura de stat ne amenință deja de mai multe săptămâni, adică de mai multe luni, fără ca aceia cari o plănuiesc se aibă și curagiul de a o executa, astfel că trebuie se ne temem pe tot minutul că desgustul poporului le va apuca înainte și va isbucni printr'un act de violență. Pentru un moment guvernă clubul așa numitului partid progresist. El a fost acela care a propus faimosul decret de excludere și care fără a ținea seamă că Scapștină, nu este în stare a lua o hotărâre, se instalează în sala parlamentului și se declară ca scupștină, guvern și rege executară hotărârea cu bună voință și crederă că prin aceasta au aruncat nesip în ochii alegătorilor.

„Radicalii răspunseră la acest dispreț cu amenințarea de a nu plăti contribuțiunile. Această temă este pe aici, mai mult decât pe ori unde, atât de populară, în cât chiar grosul actualului partid guvernamental, o va susține cu entuziasm. Intristarea produsă în popor, de hotărârea clubului, se reproduce în alegători cu o mare furie. Mașina guvernamentală dovede că n'are nici o putere. Amenunțele sunt tot atât de semnificative ca și rezultatul zdrobitor, la care nu se așteptau nici chiar opozițiunile. În ajunul ultimei zile de alegeri trebuia să se facă și o alegere de primariu în Grozka, locul de residență al ministrului de interne. Candidatul opozițiunii fu ales cu majoritate zdrobitoare contra fratelui ministrului. Comandantul districtului refuză de a confirma această alegere. Atunci o deputațiune în mase compusă din patru sute alegători, porni spre Belgrad pentru a reclama la ministru. Dar ea fu ajunsă pe drum de geandarmi călări cari anunțară confirmarea alegerii, după ceea ce deputațiunea se întoarse înapoi.

„Chiemarea candidaților din minoritate cu mandat polițienesc nu putea naturalmente să fie decât unt de lemn în foc. Unul din acești chiemați cari se afla din întâmplare în Belgrad, declară ministrului, că nu poate răspunde la acest apel, căci ar risca să se pierdă toate bunurile și averea sa. Mai mulți deputați din partidul guvernamental au primit de fapt scrisori amenințătoare de prin localitățile unde au fost aleși, prin care sunt somați, sau să se unească cu opozițiunea, sau să demisioneze, căci în cas contrariu li se va da foc la tot ce au. Fie care și ce vine, poate să aducă o nouă surprindere“.

„D. Ztg.“ într'un articol „Oesterreich in Belgrad“ discută „scirea deșartă“ despre ocupațiunea Sârbiei cu trupe austriace, dacă tronul lui Milan ar fi amenințat de opozițiune. Numita foaie desaproabă atitudinea ilegală a guvernamentalilor din Sârbia și ține Austro-Ungariei să nu se razime pe astfel de factori neleali.

Dela Varșovia se scrie că acolo au sosit dela Petersburg mai mulți oficiali din corpul de ingineri. Scopul venirii lor e fortificarea cetății după o sistemă grandioasă cu șanțuri, care vor costa mai multe milioane de ruble. În Pinsk se clădesc magazine mari militare și fortăreața Bobrisk este aleasă de deposit principal pentru arme. Generalul Scobeleff este

în Minsk și a luat comanda corpului dislocat în Minsk, Pinsk și ținut.

Conferența s'a constituit în Constantinopole fără de repretul porții.

Cestiunea evreească în dieta Ungariei.

(Urmare.)

Ludovic Hentaller. Dacă e vorba ca noi să primim sau să nu primim pe Jidovii ruși, atunci trebuie să răspundem cu rezoluțiune că nu. Nu motive religioase îl fac să răspundă astfel la întrebare, ci fiindcă e convins că cu principiile liberalismului și umanismului nu se unesc, ca să lăsăm noi să vină Jidovii ruși, pe cât timp compatrioții nostri proprii din cauza miseriei emigrează în mase în America (aprobare în stânga extremă), și mulți dintre ai nostri merg în România alții spre Apus. După Rusia cei mai mulți Jidovi sunt în Austro-Ungaria; ce se va alege de nația ungurească, dacă Jidovii rusesci vor inunda țeară? Polonia are să mulțamească căderea sa nu numai desbinării parlamentului patriei și magnaților poloni, ci și politicele violente, cu care guvernul rusesc a introdus astfel de coloniști nesupportabili și neimpăciuitori în Polonia (Aprobare în stânga extremă). America, pe care noi o învidiam pentru instituțiunile ei liberale și umane, în momentul, când a aflat că invasiunea Chinezilor pentru ea e periculoasă, n'a mai amânat lucrul ci a interzis Chinezilor intrarea.

Să comparăm pe Jidovii ruși cu chinezii, și vom afla, că cei din urmă sunt paciuici cu zel cătră cultură și activi, pe când cei dintâi sunt oameni cu cari nu poți trăi, inimici ai progresului, necapabili de un lucru productiv. Jidovul rus nu produce și nu consumă așa mult ca se aibă vre o însemnatate în economia populară. Chinezii se ocupă cu predilecțiune cu contrabanda; Jidovii rusesci pe lângă aceasta se mai fac gazde de hoți și sunt usurari; nu vor să se asimileze cu populațiunea. Din aceste motive susține d. dep. Hentaller că invasiunea Jidovilor trebuie respinsă și el ține că ar protesta contra unei invasiuni de ar fi chiar creștini și mohamedani, în interesul progresului și civilizațiunii. Primesce propunerea lui Otto Hermann (Aplause vii în stânga extremă.)

Alexandru Országh în cuvântarea amintescă câte-va cuvinte despre „Cagal“ alui Onody. — D. dep. Onody — ține dânsul — susține că există un „Cagal“ puternic jidovesc,

care lucră într'acolo ca puterea sa și influența în favorul jidovilor să se simtă pe toată suprafața pământului.

Dacă această puternică legătură într'adevăr există, atunci nu poți să îți esplici cum s'a putut întâmpla ca în Rusia Jidovii se fie alungați cu miile și maltratați brutal. Országh combate asertiunea lui Onody cu privire la „Cagal“ și mai pe urmă să daclară pentru propunerea comisiunei petițiunare.

Emeric Szalay în cuvântarea sa atinge și pe Jidovii din Austro-Ungaria susținând că acestia nu-și implinesc datoria față de patrie, ci sunt în Ungaria numai răspânditorii Germanismului, ei spriginesc tot ce-i German. Trece apoi la combaterea propuneri comisiunei petițiunare susținând că referentul n'are nici date statistice sigure și se pronunță pentru primirea propuneri lui Otto Hermann. (Aplause în stânga extremă.)

Petru Buszbach. aruncând o privire scurtă asupra cuvântărilor ținute până acum, cearecă să combată unele argumente contra invasiunii și recomadă la finea cuvântărei sale propunerea comisiunei. (Aplause în dreapta.)

Daniil Irány se pronunță pentru propunerea comisiunei.

Ludovic Csernatony tot asemenea.

Blasiu Orbán și Ludovic Mocsany pentru propunerea lui Hermann.

Președintele Pehy declară debateră de încheată.

Ministrul președinte Tisza polemizând cu Mocsary, ține:

Eu am năzuit totdeauna ca se am curagiul să-mi exprim părerea mea și convingerea mea corectă fără a diplomatisa. (Aprobare în dreapta și această datorință mi-am împlinit-o când — mulți erau muți — a fost însoțită de pericul. (Larmă în stânga extremă; strigăte: Când?) Dar, mi-am împlinit datorința o împlinesc acum și o voi împlini chiar și dacă va fi însoțită de pericol. (Aprobare în dreapta). Dni deputați aibă ori ce convicțiune vor ave, eu le am ascultat convingerile lor repetite, în espresioni — mă voi folosi de un termen mai blând — nu arareori pentru mine nu tocmai măgulitoare.

Eu respectez libertatea convingerii și am respectat-o și la astfel de ocațiuni; însă de oare ce chiar și astăzi, fără ca să fi fost de lipsă s'a tirit în cadrul debaterii activitatea mea politică peste tot, capul meu plecat și mai scie Ddeu ce, îmi exprim convingerea mea și pretind ca această convingere să fie respectată, că de

va veni un timp în care lipsa de capete plecate să fie însoțită de pericol, cei cu capetele plecate nu se vor afla pe partea aceasta a casei. (Aprobare și strigăte de ôljen în dreapta. Mișcare și protest în stânga extremă). Eu nu vorbesc din aer, ci mă provoc la esperiențele din periodul dela 1846—1850.

Hoitsy. Atunci ședeai Dta a casă!

Ministru președinte Tisza: Nu ședeam a casă, mă aflam în tabără, înaintea inimicului, după aceea am servit în ministeriu.

Németh. Da în biroul lui Sigismund Papp. —

Ministru președinte Tisza: Nu în biroul lui Sigismund Papp ci în acela al bătrânului Carol Szasz, căci acesta era șeful meu. Dar mă aflam înaintea inimicului.

Hoitsy: Și în bătălie?

Ministrul președinte Tisza: Veți bine, chiar și în bătălie; după aceea în birou, însă nu în anul 1848 când era comod, ci în 1849. Eu am fost în Dobriczin. Nu de mult s'a imputat că am conspirat — adevărat, dar am făcut și mai mult atunci, când Ungaria n'avea constituțiune credeam că ori ce mijloc este justificat pentru recăștigarea ei. (Proteste în stânga extremă; Așa e! în dreapta). Dl deputat clătina din cap dar este adevăr istoric. Eu am încetat de a mai urma așa îndată ce țeara ajunse în condițiuni pe care eu nu le-am probat intru toate, însă cu toate aceste constituțiunea fu din partea regelui încoronat restaurată: am încetat a mai lucra astfel după ce m'am convins că iritarea contra sistemii nu se face numai în parte, ci în general contra întregii constituțiuni. (O voce în stânga extremă: Nu se ține de obiect.) Eu conced că nu se ține de obiect, dar după atâtea atacuri am voit se spun și eu aceasta odată și

aprobare în dreapta.)

În fine recomandă casei să respingă propunerea lui Hermann, căci aceasta îi leagă guvernului mâinile și se primească propunerea comisiunei.

Referentul comisiunei accentuă încă odată propunerea comisiunei, pe când Otto Hermann contra-proiectul. Resultatul votării e cunoscut.

Mâna misterioasă.

(Încheiere.)

Berlinul într'adevăr regulează în mod absolut politica din Constantinopole: cel ce inspiră toate rezoluțiunile Divanului este însărcinatul de afaceri al Germaniei.

Nimic n'a ramas, nici însași armata turcească, care se nu se acomodeze la disciplina germană prin oficialii detașați cu scopul acesta de marele stat-major prusian și soșiți la Constantinopole cu misiunea a reorganiza forțele otomane. Oficialii acestia primesc lefuri de Pașe: colonelul lor este atașat chiar pe lângă persoana Sultanelui, care îl încarcă de toate semnele de favoare, și în semn de recunoștință pentru serviciile ce i se dă, Pașahul trimite principelui Imperial al Germaniei cece cai măreți, cu alte daruri pentru curtea din Berlin.

Este o intimitate completă și care, dacă ar mai fi să nască Conferența abortată, s'ar traduce în modul cel mai semnificativ prin alegerea chiar și a locului unde ar fi ca să se țină.

Intr'adevăr aceasta nu mai are perspectivă de a se întruni la Constantinopole, ci la Berlin, sub presidența și sub mâna omului care conduce după placul seu tot acest vast întreg.

În mijlocul tuturor acestora, va întreba cineva ce se face Englitera, care obișnuit își apără interesele cu înverșunare, și a cărei politică pozitivă o resuma ast-fel unul din cei din

nile vre unei dame, o rog se nu uite că sistema mea e întru toate românească. Despre mine nu voi ține nimic. Ajunge că nu eram filosof.

Nu sciu S. Foltea, panorama cea fermecătoare, osteneala primblărei, gustul bucatelor, bunăvoința amicului meu, ori filosofia filosofilor mi a trezit pofta de mâncare. Nu sciu, nu o pot sci. Una sciu că mai cu apetit n'am mâncat în vieța mea, — firesce încât mă ajută memoria.

Pe la 3 oare am eșit în tîrgul Săliștei. Înțeleg piața din Săliște. N'am auzit încă vorbinduse despre tîrg, fără a se sci că în tîrg sau întâmplat și furături. Așa s'a întâmplat și în Săliște.

Cât sunt de frumoase Săliștenele, nu o voi spune, o a spus în toamna anului 1881 „Familia“ din Pesta. Și „Familia“ e competentă în spunerea lucrurilor frumoase. Competență e, bunăvoința o are și după proverbul latin: *Et voluisse satis*. Așa în trecut așa în present, despre viitoriu mai scie Dumneșeu cum va fi.

S'a încins jocul la 3 oare și sa sfârșit seara la 9. Unei mai ușori au ținut și până la 11 oare.

N'am jucat în vieța mea, și nici voi juca. Ignoti nulla cupido. Nu pot scrie despre joc nimica, căci nu mă pricep la ale jocului. Atâta sciu, că până au jucat colegii mei împreună cu Săliștenii și Săliștenele, eu mam jucat cu băeții de scoală, dând dovezi că și eu am fost băiat atunci, ca și acum, numai cât atunci eram băiat fără barbă astăzi inșe sum băiat, ca toți băeții de sama mea, cu barbă și mustețe.

Dimineața la 4 oare am plecat spre Sibiu. La Săcel sub deal am ajuns pre coriștii Domnului Dima, și aici mi s'a spus că Săliștenele au furat inimile coriștilor. De atunci ei umblă măchniți la prelegeri, și se sporesc buruenile în grădina de model.

Aseară mă aflam pe sub arini. Nu departe de mine ședeau doi coriști, dintre cari unul cânta lin însă tare mângăios Mi-am făcut urechea sulă și am auzit următoarele strofe, pe cari cu toate că sunt vechi nu le voi uita în viața mea.

Cine n'are dor pe vale,
Nu sci luna când răsare,
Și noaptea cât e de mare.

Cine n'are dor pe luncă,
Nu sci luna când se culcă,
Și noaptea cât e de lungă.

Sărmanul. Era unul dintre cei fără inimă viind din Săliște. Eu dau coriștilor un sfat. Toți câți au venit fără inimă se meargă și să bea apă din S. Foltea, și dacă nu se vor tămădui să fiu osândit în foia „Telegrafului Roman.“

Olteanul.

* (Bismarck și poet). Se scrie dela Berlin: „Contele Moltke înainte cu câte va zile a înscris în albumul unei princese: „Schein vergeht, Wahrheit besteht!“ (Aparența trece, Adevărul rămâne) Principele a scris de desubt:

„Ich glaube dass in jener Welt
Die Wahrheit stets den Sieg behält,
Doch mit der Lüge dieses Lebens
Kämpft unser Marschall selbst vergebens!“

(În ceea lume, ce m'ăși îndoi a crede?
Adevărul că neînvin pe tronul ei șede,
Pe aceasta lume însă cu minciuna
Și Moltke mareș. în sec v'a lupta totdeauna.)

urma astfel unul din cei din urmă oameni de Stat ai ei într'un amabil cinism:

Să tot pretinzi

Să tot ieși

Și nici-odată să nu dai înapoi.

Ce se face Englitera? Liniscescă-se acela, ea pe sine nu se uită: ș'apoi planurile d-lui de Bismarck nu se ciocnesc nici de gelosiele ei nici de interesele ei.

Pentru dinsa cestiunea Orientului nu mai este la Constantinopole; este la Suez și din minutul ce ea va avea garanții în ceea ce privesc Canalul, puțin îi pasă despre rest.

Ea n'a voit nici-odată să ia Egiptul după cum se crede în vulg. Pentru ce ar face-o și de ce s'ar încerca cu dînsul? — Neapoleon III oferî lordului Palmerston într'o țări Egiptul, în compensațiunea Marocului pe care avea el pofta al anexa la Franța. Palmerston refuză zicînd: „Nu cum-va un Englez care ar rezida la Londra și ar poseda un castel în Scoția, ar avea trebuință să cumpere hanurile de pe drum și să le exploateze pe seama sa? Îi este destul să fie ele libere și se fie sigur că va găsi într'însele în trecere o bună coștiță cu un pat bun. Așa și cu Egiptul; el este calea Indiilor și-i e destul Engliterii să fie liberă această cale, cu adăposturi sigure pentru vasele și comerțul său, fără a și pune pe brațe administrațiunea generală și toate afacerile interioare ale țării.“

Așa este bunul simț și Marea Britanie rămâne fidelă acestui principiu mărginindu-se actualmente a și asigura usul liber de canalul Suez. Cu Malta cu Ciprul, cu Aden și Perim, ea comandă atât intrarea cât și eșirea Canalului, despre a le garanta mai bine ceea ce o numesc neutralizarea, ea reclamă în chiar momentul acesta cedarea unei fortere ripene cu marea Rosie și situată în Egiptul de jos, fortere care într'alt fel o va lua ea de sine, de nu se vor grăbi îndestul a i o concede. — „Beati possidentes!“ Este o maximă pe care ea o practică și acum, ear' odată îndestulată de partea aceasta, ce-i pasă că va trona la Cairo numele Kediului, ori al Sultanului!

Ea este chiar favorabilă intervenirii turcesci și ar vedea cu simpatie instalându-se pe laturile Nilului o putere capabilă de a-i proteja interesele neliniscind pe acelea ale vecinului de pe coasta Algeriei.

Oare d. Gladstone, pe timpul când bătrînul Beaconsfield era ministrul preferit al Reginei, nu reclama cu un fel de turbare isgonirea Turcilor de pe continentul european? Ei bine, principele de Bismarck este pe cale de a satisface și poate că, până se nu moară, își va vedea dorința împlinită!

Bine înțeles, că nu din platonism lucrează cancelariul ci și dă bine cu socoteală că Germania își va avea bacșișul.

Planul de mult meditat pe care l'urmărește el, împinge pe fie care și câte puțin pe Austria spre Orient, și în schimbul celor din urmă despoieri ale Turciei și al strălucitoare capitale ce i rezervă pe Bosfor, îi va cere împreună cu portul Triest ce ar deschide Germaniei Mediterana, cele opt milioane de Germani lipite încă de fortuna ei.

Atunci imperiul va fi foarte aproape de sevrșirea sa, de oare ce va îngloba sub același sceptru toate elementele germanice și se va afla la Nord și la Sud, așezat pe cele două mări pe cari se desfășura și se concentrează civilizațiunea europeană.

Este oare vis aceasta?

La Londra a apărut o carte curioasă, care nu s'a tradus încă, și

care produce mare senzațiune în lumea filosofică și religioasă de peste Mănecă. Cartea aceasta intitulată: *Viitorul Islam* face un tablou foarte instructiv al celor șesedececi s'au optzeci de secte cari și împărțesc între ele acum mahometismul, și după ce espune lucrarea ce se operă într'însele și evoluțiunea caracteristică care apropie pe cele mai importante din aceste grupe de ale civilizațiunii occidentale, arată că Islamul este în ajunul unei transformări profunde, unei adevărate reforme, care va fi pentru dînsul. — într'un alt sens, — în sensul real al progresului și al perfecționării, ceea ce reforma din al șesepredecilea secul a avut pretensiunea se fie pentru Catholicism.

Sultanul actual s'ar face apostolul acestor idei de reformă, și, răzimat pe Germania, ar face dintr'însele basa reînnoirii imperiului său.

Nu sînt oare acestea, de nu o revelațiune curioasă, cel puțin nise licuriri foarte instructive proiectate asupra viitorului?

Despre noi, vai! în mijlocul acestor transformări ale statelor și ale popoarelor, al mării unora și al refînțării altora, nu primim, grație politicii republicane, decât umiliri și palme!

Sub ministerul Gambetta mergeam direct la resboiu isbindune în frunte de cărămizi cele mai hotărîte ale dlui Bismarck, Omul aventurilor isbea cu escluderea absolută intervenirea turcească și chiar acțiunea combinată a puterilor. Se certase în fine cu aliatul său relativ Englitera, astfel că se află singur dinaintea Germaniei, Turciei și puterilor amintind printr'această situațiune critică celebra izolare din 1840!

Era timpul să cadă la 26 Ianuarie acest mare politic, fără care cădere am fi fost asvirliți nebunesc în cele mai formidabile întâmplări.

Cu d. de Freycinet este alt lucru: este înjosirea fără nume, anularea fără margini a Franței, — a acelei Franței, care acum treizeci de ani vorbea cu siguranță și anecseze Balearele, care acum douăzeci ani visa să și prelungească fruntăria până la Geneva încorporânduși Sardinia, și în care ura de acum, fără armată fără magistratură, fără credință, fără guvern în prada descompunerii sociale și anarchiei celei mai spăimîntătoare, a ajuns să bea în tăcere lacrimile mîinii și ale rușinei!

Cine ne va rădica oare din aceste umiliri neaștite? și se nu fie oare și la noi vre-o mână misterioasă în care se ne putem pune speranța?

Generalul Foy dicea într'o țări la tribună: „Când spada Franței este la pămînt, se găsește tot-dea-una o mână ca să-o ea de jos.“

Unde va fi oare astă mână voinică și patriotică? O chiamăm, o acceptăm...

Ph. de Grandlieu.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român“

Caransebeș, 9 Iunie 1882. (Înmormântarea parochului Adam Musta). Să împlinesc o săptămână de când am petrecut la odichna cea vecinică pre parochul nostru din comuna Glâmboacă, pe părintele Adam Musta. În al 69-lea an al etății și în al 42-lea an al păstoririi și al serviciului la altariul Dlui, — și-a dat blîndul și nobilul său suflet în mîinile creatorului!

Mulți vor fi crezînd că nu este nimic de înregistrat despre preotul Adam Musta. Dacă nu putem să-i vestim știință mare, dacă nu putem să-i spunem merite și virtuți pre câmpul literaturii, — putem cu toate acestea să aflăm la fericitul preot un ca-

racter adevărat preoțesc, o inimă bună și nobilă. Aceste însușiri demne de dînsul l'au făcut să fie cinstit, respectat și iubit de toți: de mic și mare. de tiner și bătrîn, de români și de străini.

Ca tată de familie are însă un merit, pre carele puțin din preoții noștri și vor poate câștiga. Deși serac și lipsiți de mijloce materiale, — totuși a știut să crească o familie numeroasă astfel, în-cât a dat clerului 3 preoți vrednici și harnici, între cari se află și Preacuvioșia Sa părintele protosincel și profesor de teologie la institutul teologic din Caransebeș; a dat poporului din fiii săi și alți doi industriași. Toți ca unul dovedesc buna creștere, ce a primit-o în familie.

Din ficele lui a dat poporului cinci mame adevărate, cari toate ocupă în societatea rumânească o posesiune deamă de ele.

Neobositul zel în împlinirea datorinței preoțesci i a cauzat moarte demnului paroch Adam Musta. El era bătrîn dar era viguros și energic ca un june! cu o săptămână înainte de a muri a eșit cu lithie la cel mai îndepărtat ungiu a țarinei, între munți — cale cam de trei oare — a rîcit în urma unei oboseli mari, a căpătat aprindere de plumăni, din carea a și murit. Cu drept cuvînt a dis Părintele refer. bis. Filip Adam în cuvîntarea funebală că: „rîvna casei Dlui l'a pus în mormîntul rece.“

La celebrarea rugăciunilor de înmormîntare au luat parte vre-o 15 preoți în frunte cu părintele protopresbiter N. Andreovici. Cîntările au fost executate de chorul elevilor din institutul teologic și pedagogic din loc. Între publicul cel numeros, care a alergat ca se dea defunctului tributul cel din urmă, se vedeau dd. profesori dela amîndouă instituturile noastre de învățămînt: dd. referenți dela senatul bisericesc, scolar și episcopesc, mai mulți cetățeni și doamne din Caransebeș și giur.

Nu pot să nu amintesc și aceea că lacrimile și suspinele văduvei preopesc spuneau privitorilor, că nu este durere ca durerea ei. Fii și ficele în giurul coșciugului plîngeau, amar și voiau cu ori ce preț să scoată din brațele morții pre bunul lor părinte, dar îndeșert, căci sentința este dictată: „cu moarte veți muri“ !!

Să i fie țărîna ușoară și memoria bineventată!

Unul ce a fost de față.

Varietăți.

* (Parastas.) Mercuri în 16 Iunie a. c. în ziua aniversării a 9-a dela repausarea neuitatului Archiepiscop și Metropolit, a Marelui Andreiu Baron de Șaguna, dimineața la 10 oare, se va celebra parastas solemn în biserica gr. or. din cetatea Sibiiului.

* (Denumire.) Ioan Fodor, preot gr. or. din archidieceza gr. or. transilvană este denumit capelan militarului clasa II în rezervă.

* (Programa) esamenilor publice, la gimnasiul român gr. or. din Brad, cu finea anului scolastic 1881/82.

Joi în 24 Iunie a. m. dela 10—1 clasa a III normală din toate studiile. — După ameați dela 2—6 clasa IV norm. din toate studiile și clasa a III-a și a IV-a gimnastica (prof. esam. Petru Rimbaș și Ioan German).

Vineri în 25 Iunie a. m. dela 8—9 clasa a IV gimnas. Religia (prof. esam. George Părău), dela 9—10 Matematica (prof. esam. Constantin Costin), dela 10—11 Maghiara (prof. esam. Vasile Dămian), dela 11—12 Latina (prof. esam. George Părău). — După ameați clasa a III-a gimnasia dela 2—3 Româna (prof. esam. Stefan Albu), dela 3—4 Latina prof. esam. Const. Costin, dela 4—5 Istoria

universală (prof. esam. Vasile Dămian), dela 5—6 Matematica (prof. esam. Const. Costin), dela 6—7 clasa a III-a și a IV-a Gimnastica (prof. esam. Petru Rimbaș).

Sâmbătă în 26 Iunie a. m. dela 8—9 clasa a II gimnas. Latina (prof. esam. George Părău), dela 9—10 Istoria patriei (prof. esam. Vasile Dămian), dela 10—11 Româna și dela 11—12 Botanica (prof. esam. Stefan Albu). — După ameați clasa I a gimnas. dela 2—3 Geografia și Istoria naturală prof. esam. (Stef. Albu), dela 3—4 Maghiara (prof. esam. Vas. Dămian), dela 4—5 Germană (prof. esam. George Părău), dela 5—6 Latina (prof. esam. Const. Costin), dela 6—7 Gimnastica (prof. esam. Petru Rimbaș).

Duminică în 27 Iunie a. m. După finirea serviciului divin cu docologie, solemnă încheiere a anului scolastic împreună cu cânt și declamări, în fine împărțirea premiilor și a testimoniilor.

Din ședința corpului profesoral ținută la 5 Iunie 1882.

Diracțiunea gimnasia.

* (Convocare.) Membrii despărțemîntului XXI. al Asoc. trne pentru literatura și cultura poporului român, sînt invitați cu toată stîmă, să binevoască a se înfățișa la adunarea generală extraordinaria a despărțemîntului, ce se va ținea la 6 Iuliu st. n. a. c. a. m. 10 oare în localitatea scoalei române din Sighișoara, cu care ocaziune se vor distribui și „diplomele de recunoștință, și de aducere aminte“ sosite aici dela comitetul central al expozițiunii române, ținute în Sibiiu la 1881, pentru esponenții distinși din acest ținut.

Sighișoara 22 Iunie 1882.

Pentru Comitet:

August Horsia,
direct. desp.

* (Convocare.) Adunarea generală a subdespărțemîntului VII din Abrud, conform concludului adunării generale din anul trecut, și conchiamă pe 6 Iuliu st. n. a. c. în comuna Abrud, la carea avem oncare a invita pe toți membrii acestui despărțemînt și pe toți cei ce se interesează de cultura poporului.

În numele comitetului cercual.

Abrud, 22 Iunie 1882.

A. Filip,
dir.

I. Têrnovean,
secretariu.

* (Festivitate seculară) de 400 ani a serbat în Viena Sâmbătă, serbînd amintirea de introducerea tipariului cu o expozițiune de tipărituri și cu tot felul de produse ale artei tipografice

* (În afacerea dela Tisza-Eszlár) se sporesc scirile pe și ce merge și devin tot mai surprîndătoare. Dela Budapesta s'a telegrafat la „D. Ztg.“ din Viena, că în urma unor momente agrăvătoare este arestat vice-rabinul Rosenberg din T. Eszlár care e în prepus de a fi procurat cadavrul prins din Tisza. Sub escortă mare fu transferat la Nyiregyháza. Fiiul Hahamului Scharf stăruiesc pe lîngă fasiunea sa că a vădut prin cheia ușii cum un haham au junghiat pe Ester Solymosi. Se dice ca adevăratul cadavru al fetei s'a aflat fără cap. Închisițiunea se conținuă cu multă perseveranță. — Din unele diare budapestane se vede că poporațiunea este foarte iritată asupra Jidovilor și că din Tisza Eszlar s'ar fi depărtat până Joi vre-o 10 familii jidovesci.

* („Graba strică treabă“). Și telegraful electric trebuie să și aibă moderanța și se nu împrăstie toate cu iuțimea fulgerului. Un cas de moderanță ni se relatează, s'a întemplat alaltaeri în chipul următoriu: Un domn

X. telegrafează alaltaeri la 2 oare 40 minute dela *Riul-Vadrului* altui d. Y la Sibiu. Telegrama sosese în aceeași zi. Dl X sosese la 6 oare seara în Sibiu, se întâlnește cu Y și 'l întreabă, pe cest din urmă, dacă a primit telegrama. Dl Y nu sciea nimica. A doua zi adecă eri dimineața pe la 9 oare enigma se desleagă. Adresatul primese telegrama. „Ei dle Y, dice dl X, dacă sciam 'ți aduceam depeșa în persoană și nu mă mai cheltuiam cu telegraful.

* (Bal scurt sfârșit cu bătaie.) Cetim în „P. Lloyd“ de Vineri: Direcțiunea băiei „împăratului“ a arangiat eri în onoarea ospetilor bal, căruia er scenă naplăcută i a causat un sfârșit precipitat Cum spune „Ellenör“, un oaspe, la începutul cadrului al treilea, sa obrăznicic într'atăta încât înaintea publicului adunat a sărutat pe jucătoarea sa. Atentatul acesta a întăritat pe bărbatul acelei doamne, și trebuie se concedem, cu oare care cuvânt, încât a tras o palmă cavalerului june și ceva cam plângăcios. Scena ce a urmat se poate anevoie descrie. Jucătorul bătut s'a repeșit asupra contrariului seu și s'a început o bătaie în care s'a încăierat tot publicul și în cele din urmă și doamnele. Aceste din urmă într'atăta, încât voiau se scoată pe ai lor din tumultul bătaiei, unde se luptau cu înjurături, cu pumni cu scaune și țevi de pipă. Lupta a încetat numai după ce o patrulade poliție s'a pus între ostirile inimice și le-a provocat se depună armele. Bătaia s'a terminat cu aceasta, dar de bal se înțelege că după scene așa de furtunoase n'a mai putut fi vorba.

Loterie.

Sâmbătă 24 Iunie n. 1882.

Budapesta: 15 80 53 79 33

Bursa de Viena și Pesta

Din 24 Iunie n. 1882.

	Viena	B. pesta
Renta de aur ung. de 6%	119.90	119.60
Renta de aur ung. de 4%	87.90	87.60
Renta ung. de hârtie	86.—	85.75
Imprumutul drumurilor de fer ung.	134.25	134.—
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient.	90.30	90.25
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	110.—	110.—
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	95.50	95.50
Obligațiuni ung. de rescumpărarea pământului.	97.50	97.75
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorșire	97.25	97.25
Obligațiuni urbariale temeșane.	97.50	97.50
Obligațiuni urb. temeș. cu clausulă de sorșire	97.—	96.75
Obligațiuni urbariale transilvane.	98.25	98.—
Obligațiuni urbariale croato-slavonice	99.—	—
Obligațiuni ung. de rescumpărarea țecimei de vin	96.75	97.25
Sorși ungurești cu premii	113.—	117.50
Sorși de regulare a Trisei	109.40	109.50
Datorie de stat austriacă în hârtie	76.50	76.50
Datorie de stat austr. în argint	77.15	77.—
Renta de aur austriacă	94.80	94.50
Sorși de stat dela 1860	130.—	129.50
Ațiuni de bancă austro-ung.	824.—	820.—
Ațiuni de bancă de credit ung.	308.—	307.—
Ațiuni de credit austr.	315.—	312.70
London (pe polița de trei luni)	120.10	120.20
Serisuri fonciari ale institutului „Albina“	—	99.30
Argint	—	—
Galbin	5.65	5.63
Napoleon	9.50	9.55
100 marce nemțesci	58.75	58.70

Nr. 142.

[103] 1—3

CONCURS.

pentru stipendie din fundațiunea lui Gozsdu:

Prin aceasta se escrie concurs pentru un stipendiu din „fundațiunea lui Gozsdu“ de 500 fl. la cas de gradațiune, un stipendiu de 400; eventualmente de 300, 200, sau de 100 fl. cu observare, că se dă preferința Concurenților pentru silvicultura.

Concurenții, au a-și adresa petițiunile, instruate cu testimoniile scolare, cartea de botez, și atestat de paupertate până la 10 August stilul nou 1882 către Cancelaria fundațiunei lui Gozsdu Budapesta Királyutca 13.

Tot odată sunt avisați și stipendiații fundațiunei lui Gozsdu, de a-și substerne până la 10 Aug. stil. nou 1882 documentele despre rezultatul studiilor în a. scol. 1881/2 la reprezentanța fundațiunei lui Gozsdu Bpesta Királyutca 13 — pentrucă la dincontra, se vor lipsi de stipendiu la avut.

Budapesta 24 Iunie 1882.

Comitetul adm. al reprezentanței fundațiunei lui Gozsdu.

Nr. 95.

[97] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului vacant de paroch în parochia gr. or. de classa III G. Hodac se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegr. Rom.“

Emolumentele sunt:

1. Porțiunea canonică, 3 jugere fânaț și 2 jugere loc arător, cari aduc un venit anual de 100 fl.

2. Dela 160 familii câte o ferdelă cucuruz sfârmit à 1 fl. — 160 fl.

3. Dela 250 familii câte o și de clacă à 40 cr. v. a. — 100 fl.

Alte venituri dela înmormântări, cununii, botezuri etc. — 140 fl. Suma 500 fl. val. austr.

Supraedificatele parochiali lipsesc cu totul.

Petenții au de a-și îndrepta suplicele, instruate în sensul §-lui 13 și analog cu §. 121 pt. 8 al statutului org. la subscrisul posta ultimă Reghinul săsesc.

Oficiul protopresbiteral gr. or. tractul Reghinului.

Idicel, 3 Iunie 1882.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Galation Șagău m. p.,
protopresbiter.

Nr. 98.

[96] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de capelan lângă neputinciosul paroch Eftimiu Sighiarteu din Cicei-Poiană protopresbiteratul Deejului, în urma rescriptului consistorial din 17 Decembre 1881 Nr. 3598 B. se escrie concurs cu termenul până la 30 Iunie an. cur.

Emolumentele împreunate cu acest post de capelan sunt:

a) Locuința liberă în una odaie a casei parochiale și folosința unui grajd de 4 vite.

b) Jumătate din grădina parochială și din pământurile estravilane ținătoare de porțiunea canonică în mărime 5 jugare arătură, fânaț și

pășune, cari dau un venit anual de 40 fl. v. a.

c) Jumătate birul preoțesc cucuruz sfârmat 40 ferdele à 1 fl. — 40 fl. valut. aust.

d) Jumătate din țilele de lucru 40 à 20 cr. — 8 fl.

e) Jumătate din venitul stolar calculat după sumă mijlocie de cinci ani încoace 60 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa această stațiune de capelan sunt avisați a și așterne până la termenul sus indicat suplicele lor de concurs instruite în sensul statutului organic și al regulamentului pentru parochii la subscrisul oficiul în C. Giurgesci p. ult. Reteag (Retteg.)

Cicege Poiană la 25 Mai 1882.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Constantin Bodea m. p.,
adm. protopresb.

Nr. 112.

[98] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de paroch din vacanta parochie sub classa III Burul, protopresbiteratul Lupșei, se escrie concurs cu termenul de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Roman.“

Emolumentele sunt:

1. Porțiunea canonică: un agru 1126 °□ o grădina de cucuruz de 1 jug. 1433 °□ un fânaț de 300 °□ și folosirea cimiteriului.

2. 46 Ferdele vechi (16 copuri) cucuruz sfârmit.

3. 70 țile de lucru.

4. lenitele de foc trebrucioase și

5. venite stolari.

Doritorii de a competi la această parochia au a-și substerne petițiunile lor instruate în sensul statutului organic și al Regulamentului pentru parochii la subscrisul oficiu până la termenul deșept.

Offenbaia în 3 Iunie 1882.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Lupșei.

pentru comitetul parochial.

Ioan Danciu,
administr. protopresb.

Nr. 2674 - 1882. civ.

[101] 1—3

Publicațiune!

Asupra cererii contelui Eugen Lazar proprietar în *Cerghidul-mare*, în afacerea admiterii comasării generale a hotarului *Cerghidului-mere*, se dă în de desbătut ziua de 25 Iulie n. 1882, 10 oare înainte de ameați în cancelaria comunei *Cerghidului-mare*, — despre ce proprietarii de acolo se avisează a se înfățișa în persoană, sau reprezentați de advocați plenipotenți pe lângă aceea

observare, că absenții în înțelesul articolului de lege XLV din 1881 §. 9 se consideră ca învoiți cu comasarea.

Din ședința tribunalului reg. ținută în 3 Iunie 1882 în Elisabetopole.

Nagy m. p.,
pres.

Henter m. p.,
notariu.

Nr. 2923—1882. civ.

[102] 1—3

Publicațiune!

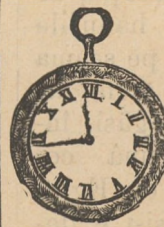
În afacerea comasării generale a hotarului *Micăsasei*, se determină pentru începerea rugărilor pregătitoare, precum și pentru regularea reprezentanței, alegerea ingineriului și preliminarul speșelor ziua de 3 August a. c. dimineața la 9 oare și țilele următoare în cancelaria comunală a comunei *Micăsasa*, despre ce pe calea publică și avizez pre proprietarii interesați cu aceea observare, că absentarea unuia sau altuia nu va împedea cursul pertratării.

În numele tribunalului ein Elisabetopole 16 Iunie 1882.

Kelemen m. p.,
jude esmis.

[95]

3—3

Numai odată

se ofere o ocaziune așa de favorabilă de a procura un orologiu escelent cu jumătate prețul.

Desfacere grandioasă.

Raporturile politice, care s'au ivit în întreg continentul Europei, n'au lăsat neatins și Elveția. Conțința a fost emigrarea lucrătorilor în masă, care a periclitat existența fabricilor. Și fabrica reprezentată de noi, care e cea dintăiu și cea mai însemnată fabrică de orologe, a închis de o cam dată fabrica sa, încredințându-ne pe noi cu vânzarea fabricatorilor sale. Aceste așa numitele orologe de buzunariu-Washington sunt cele mai bune de pe lume, sunt foarte elegant gravurate și înfrumșate și lucrate după sistemul american.

Toate orologele sunt repassate (esaminate) pe secundă și garantăm pentru fie-care 5 ani Ca dovadă a garanției sigure și a solidității celei mai severe, ne obligăm prin aceasta în public, că suntem gata a reprimi și schimba fie-care orologiu, ce nu convine. 1000 remontoire de buzunariu fără cheie de întors la toartă, cu mantelă de cristal, regulate cu acuratețea estra-ordinară pe secundă; afară de aceasta aurite prin electro-galvanism nou, dimpreună cu lanț și medalion etc., prețul de mai înainte fl. 25, acum numai fl. 10.20 de unul.

1000 ancore esemplare de lucș din argint, pe 15 rubinuri cu cadranturi în email, arătător de secunde, sticlă lată de cristal, mai înainte cu fl. 21, acum numai fl. 12.25 de unul, toate repassate pe secundă.

1000 orologe-cilindre înfrumșate în capsulă de nickel argint, cu sticlă lată de cristal pe 8 rubinuri foarte fin repassate, dimpreună cu lanț medalion și cutie de catifea, mai înainte fl. 15; acum numai fl. 5.60 unul.

1000 orologe ancore de argint veritabil de 13 loți, probat de oficiul monetarului c. r. pe 18 rubinuri, afară de aceasta aurite prin electricitate, foarte fin regulate. Orologele au costat mai înainte fl. 27 acum numai fl. 14.40 unul.

1000 orologe remontoire-Washington de buzunariu din argint greu și veritabil de 13 loți probat la oficiul c. r. de punciare, de lângă garanție severă repassate pe secundă, cu mecanism de nickel așa încât orologele aceste n'au nici când lipsă de reparatură. Orologele aceste au costat mai înainte fl. 40 și astăzi se capătă cu prețul fabulos de eștin numai cu fl. 20. Afară de acestu fabulos fie-care orologiu se dă grătit un lanț, medalion și cutie de catifea!

1000 orologe pentru doamne de aur veritabil pe 10 rubinuri, mai înainte cu fl. 40, acum cu fl. 20.

1000 orologe remontoire de aur veritabil pentru domni sau doamne, mai înainte cu fl. 100 acum fl. 40.

650 orologe de părete cu încadratură de email cel mai fin și cu mecanism de sunat, mai înainte cu fl. 6 acum cu fl. 3.75 unul repassat.

650 orologe desteptătoare cu aparat de larmă, foarte fin regulate, aplicabile și ca orologe pe masa de scris, mai înainte fl. 12 acum numai fl. 4.30.

650 pendule cu lucru foarte fin de sculptură în căsului înalte gotice de lemn, de întors în fie-care a opta zi, regulate fin pe secundă, foarte frumoase și imponente; de oare-ce un astfelu de orologiu și în 20 de ani mai are preț îndoit-se nu lipsească astfelu de orologiu din nici o familie, mai cu samă pentru că astfelu de piesă de cabinet este decor în fie-care locuință. Orologele aceste costau mai înainte fl. 35, acum numai fabulosul preț excepțional de eștin de fl. 15.75 unul.

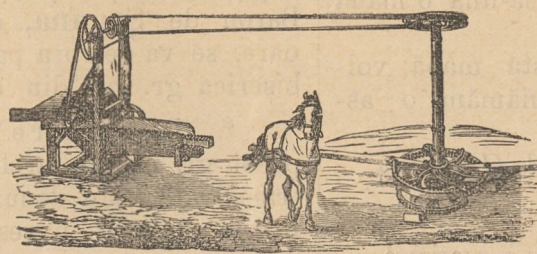
Comandând cine-va orologe pendule are se adauge și o arvună.

Adresa:

Desfacere de orologe

Fabriciei de orologe Fromm.

Viena Rothenbaumstrasse Nr. 9, Parterre.

Avis pentru posesorii de pământ și agricultori!

Mașine de imblătit cu vapor, mașine de imblătit de mână și de cai, ciure (Trieure) de sortat și vânturat, mașine de ales, plugi schimbătoare de Hohenheim (construcțiunea cea mai nouă) precum și tot felul de alte mașini și alte părți întregitoare recomandă pe lângă alte prețuri de concurență **Ferăria lui**

Andrei Török,
în Piața-mare, în Sibiu.

Esposițiune permanentă de acestea se află în casa proprie, **Poarta Cisnădiei** (Piața casarmeri) vis-a-vis de casa vamei.

Fabrica se află în casa lui **Pavel Giebur pe Soldiș Nr. 38—40**, unde se fac toate reparaturile și lucrările de construcțiune cât se poate de eștin.

[99] 2